De Misthoorn

De Misthoorn is een onafhankelijk orgaan, dat eenerzijds de bestrijding van de Joodsche en andere geheime machten beoogt en anderzijds positief wil meewerken aan de opvoeding van het Nederlandsche volk in de nieuwe richting. ■ De Misthoorn is het officieele orgaan van de Stichting „De Misthoorn" en heeft geen commercieele doeleinden. ■ Het batig saldo wordt aan de verdere propaganda besteed, onder contrôle van den Raad van Bestuur. ■ Wie het blad wil steunen, neemt een abonnement en stelt zelf den abonnementsprijs vast. ■ Minimum voor Nederland 75 cent per kwartaal of f 3.— per jaar. ■ Buitenland f 4.— per jaar, alles franco per post. ■ Losse nummers 10 cent. ■ De Misthoorn verschijnt halfmaandelijks. ■ Adres van Redactie en Administratie Postbus 367, Amsterdam-C. ■ Postgiro 322600 Amsterdam. ■ Redactie: Dr. P. Molenbroek, J. Nijsse en Arie v. d. Oord. ■ Eindredacteur J. Nijsse. ■ Nadruk toegestaan, mits met volledige bronvermelding. ■

Het voorbeeld van de asmogendheden volgend, hebben in den loop der jaren verschillende Europeesche staten de vrijmetselaarsorganisaties ontbonden. Deze maatregelen werden genomen op grond van het inzicht, dat het volksch-nationale leven door de maconnieke leerstellingen in gevaar werd gebracht. Waar de vrijmetselarij ongestoord haar werkzaamheden kon voortzetten, bracht dit den ondergang van het land mee. Frankrijk heeft mede aan de driepuntsbroeders zijn ondergang te wijten: Engeland zal ondergaan, omdat ook de loge daar meeregeerde.

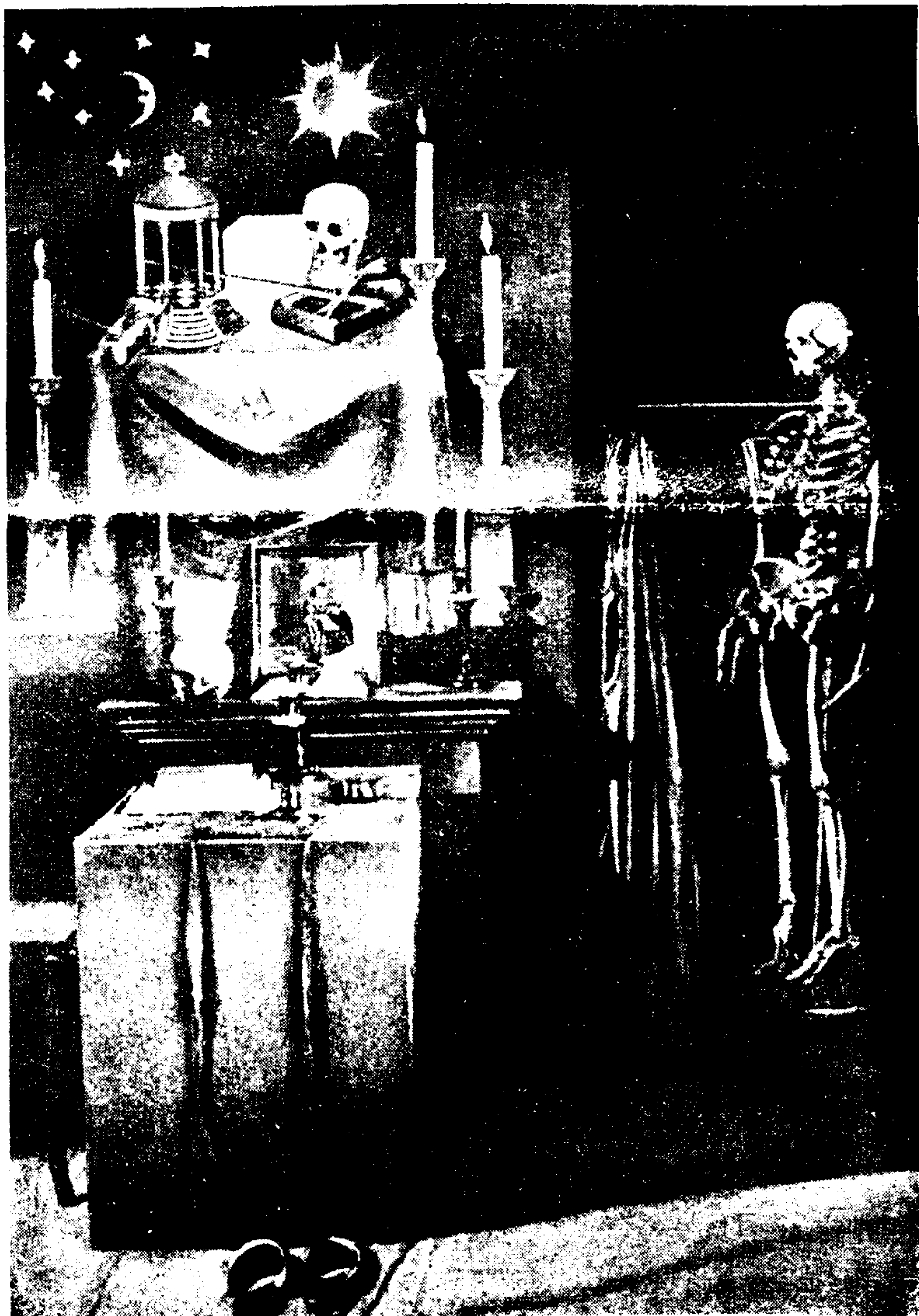
Vastgekoppeld aan de Westersche plutocratieën als wij waren, bloeiden ook hier de loges, werd ook hier het geestelijke en cultureele leven vergiftigd door valsche humaniteitsfrasen, werd ook hier de studeerende jeugd verpest met ongezonde begrippen, werd ook hier de massamensch geproduceerd en de geldzak-theorie tot heilige leer verheven.

In de geschiedenis der vrijmetselarij is een verbod tot voortzetting van haar werkzaamheden niets nieuws. Reeds vele malen werd in tal van landen een dergelijk verbod uitgevaardigd, nu eens door den Paus, dan weer door een wereldlijken machthebber. Telkenmale bleek dit een mislukking, omdat de geest, waarin de loge groot kon worden, niet werd vernietigd.

Thans waait een frissche wind over Europa. De tijd van het democratisch en het plutocratisch liberalisme is voorbij. In plaats daarvan komt het volksche socialisme: de volkseenheid, die gebaseerd is op de eenheid van ras en bloed. In dit systeem is voor de loge geen plaats meer. Zij zal thans voorgoed worden weggevaagd, omdat het Germanendom zijn natuurlijken aard teruggevonden heeft.

Het Nederlandsche volk heeft zelf niet de kracht tot herstel van zijn volksaard kunnen vinden. Geen Nederlandsch staatsman, geen politieke partij kon dit bewerkstelligen. Een bewijs te meer, dat onze plaats is aan de zijde van het Duitsche broedervolk om in één groote Germaansche volksgemeenschap den verpestenden invloed van een voorbij tijdperk te dooden. De loges zijn nu gesloten op last van de Duitsche autoriteiten. De geest van de loges zal sterven met de bewustwording van ons volk.

Onze taak is hiervoor te vechten.

Een blik in de voorbereidingskamer van een der loges.

DE VRIJMETSELARIJ

Haar ontstaan, haar organisatie en haar doel.

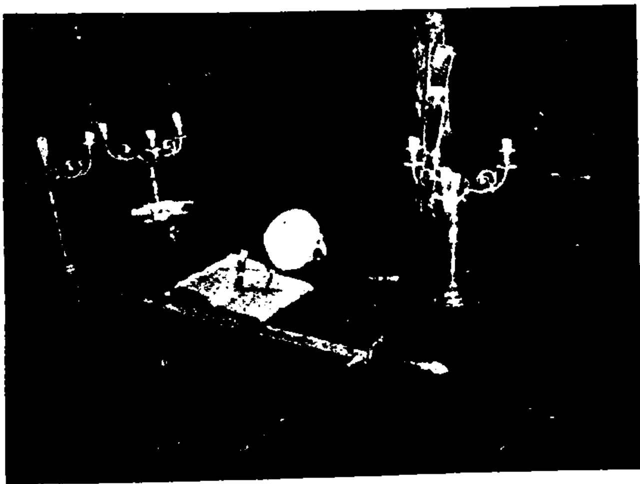
De vrijmetselarij en haar organisatie in loges, zooals wij die heden ten dage kennen, heeft zich ontwikkeld uit de Engelsche gilden, welke later den naam loge (lodge) aannamen. De geestelijken, die zich met de loges bemoeiden en adellijken, die als beschermheeren optraden, hebben later kennissen, vrienden en familieleden, die niet tot het gilde der handwerkers-metselaars behoorden, in de loges gebracht.

Deze ontwikkeling begon in de tweede helft der 18e eeuw. Aan het einde van deze eeuw werd de naam „Freemason" (Vrijmetselaar) reeds algemeen gebruikt en deden de niet tot het gilde behoorende logeleden reeds aan symbolische metselarij. In het jaar 1721 gelukte het de Groot-Loge te Londen om den eersten adellijken Grootmeester te krijgen, nl. den Hertog Montague. De ontwikkeling in deze richting is blijven voortgaan tot in onze dagen en de loges, waarvan geen eenvoudige metselaar meer lid is, zoeken en vinden hun aanhang onder den adel en de zgn. betere burgers. Ook het nepotisme bloeit sindsdien op ongehoorde wijze binnen de organisatie. De welstand der leden en de daaruit voortvloeiende rijkdom der loges gaven voldoende macht en invloed om vrijwel alle leidende posities in het Britsche wereldrijk met vrijmetselaars te bezetten en dientengevolge is Britsche regeering en vrijmetselarij heden ongeveer hetzelfde.

Eigenaardige liefdadigheid.

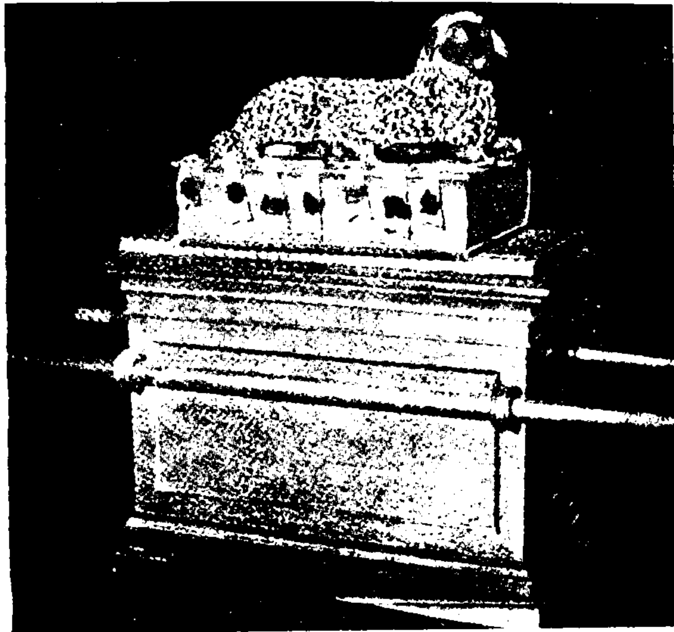
Maar niet alleen in het Britsche wereldrijk is dit het geval. Frankrijk heeft zijn ondergang aan hetzelfde verschijnsel te danken. In Amerika is de hooggraadvrijmetselaar Roosevelt president (lid van de Shriner-orde) en heeft er zich omringd met een kliek van broeders en Jodenbroeders, die allen tezamen aansturen op een oorlog tegen het nationaal-socialisme, om aldus de ellende te doen vergeten, waarin zij het rijkste land der wereld hebben gebracht.

In het boek „Mystieke Vrijmetselarij", dát uitsluitend aan „broeders" en niet aan profanen verkocht mag worden, lezen wij:

De plaats van den Voorzittend Meester. De Bijbel is opengeslagen op Joh. 4 : 22: .....want de zaligheid is uit de Joden".

Joodsche symboliek in de loge: de arke des verbonds en de leeuw van Juda.

„Onder de honderdduizenden Vrijmetselaren in de Vereenigde Staten zou het moeilijk zijn een te vinden, die niet zijn best doet liefdadigheid en liefdedienst uit te oefenen, voornamelijk jegens zijne Broederen in de Vrijmetselarij.

Precies zoo gaat het hier te lande. Behalve dat „liefdadigheid" wordt bewezen aan esperantisten, Volksuniversiteiten, Liga voor Menschenrechten, Vrienden der Sowjet-Unie, Kerk en Vrede en soortgelijke organisaties, bestaan de vrijmetselaars-liefdesdiensten uit zuiver nepotisme met politiek doel. En wanneer wij den Heer Dr. Hendrik Colijn te Amsterdam in de Industrieele Club hoorden spreken tot de broeders — captains of industry — en daarna de uitvoerige en geestdriftige persverslagen lazen, dan hadden wij met niets anders te doen dan met een vrijmetselaarsrel en de daaraan vastzittende propaganda.

In „Mystieke Vrijmetselarij" lezen wij de volgende vrijmetselaarsverzuchting:

„Wij mogen nog ver verwijderd zijn van de algeheele heerschappij der Broederschap, maar diep in het hart van den mensch is er iets, dat er voortdurend naar streeft."

De organisatie in ons land.

Hoe staat het nu met die heerschappij in Nederland? Volgens het Jaarboek van de Wereldvrijmetselarij 1940 hebben wij hier 172 loges, w.o.:

67 gewone officieele
58 Odd Fellow
28 Rotary
10 Rozekruisers.

Het aantal leden bedraagt 8135. En dan hebben wij nog geen rekening gehouden met het ledental der zuiver Joodsche Vrijmetselarij „B'nai B'rith", die hier ook vertegenwoordigd is.

Als officieel maçonniek kent ons land de volgende organisaties:

1. Het Groot-Oosten der Nederlanden.
2. De gemengde organisatie „Le Droit Humain".
3. De Joodsche Vrijmetselarij „B'nai B'rith".
4. De Oude en Aangenomen Schotsche Rite voor Nederland, zijn Koloniën en andere landen.

Hieruit blijkt dus, dat het zgn. Groot Oosten niet **de** Nederlandsche Vrijmetselarij vertegenwoordigt en dus ook niet alleen als prominent is te beschouwen.

„Le Droit Humain" onderhoudt zeer nauwe verbindingen met het Theosofisch Genootschap en de „B'nai B'rith" heeft enge relaties met de „Alliance Israélite Universelle". Beide zijn centraal bestuurde wereldloges en dus internationaal.

Het Groot Oosten zegt beide instellingen niet als vrijmetselarij te beschouwen wat het voordeel heeft, dat men van alle drie tegelijk lid kan zijn. En verder doet het niets ter zake, want andere maçonnieke grootmachten erkennen ze wel. (zie Van Dalens Kalender für Freimaurer 1931.)

Ook beweert het Groot Oosten volkomen zelfstandig te zijn en ontkent het bestaan van een internationaal georganiseerde en geleide organisatie. Echter was de Groot-Secretaris A. F. L. Faubel medewerker van „Das Blaubuch der Weltfreimaurerei 1935". De Heer Faubel betreurt in zijn artikel de groote onderlinge verdeeldheid in de vrijmetselarij!

Het Groot Oosten der Nederlanden heeft, sinds 1901, meegewerkt aan de oprichting van de „Association Maconnique Internationale". Ook stichtte het in 1924 de zgn. „Ronde Tafel" ter bevordering van de eenheid in de **internationale vrijmetselarij**. Deze „Ronde Tafel" ging er in 1932 toe over om de organisatie uit te breiden en ook in andere landen soortgelijke „Tafels" te stichten, alles in het belang der internationale eenheid!

Teekenend in dit verband is, dat de zetel der Internationale Vrijmetselaars Liga, welke voorheen in Genève gevestigd was, in Juli 1939 naar Holland werd overgebracht. Waar Zwitserland blijkbaar te gevaarlijk was, was ons land uitverkoren om deze uiterst gevaarlijke organisatie te herbergen.

Koning Edward VII van Engeland, toen hij nog Prins van Wales was, in groot-tenue. Deze „broeder" predikte de omsingeling van Duitschland.

Trouwens, het „Bulletin van het Groot Oosten der Nederlanden 1930" geeft een overzicht van de zeer uitgebreide betrekkingen, welke met verschillende buitenlandsche maconnieke grootmachten worden onderhouden.

Bijzonder vriendschappelijk waren de betrekkingen, die werden onderhouden met de Fransche Vrijmetselarij, de bevorderaarster van Levie Blums Volksfront, en met de Spaansche, de aanstichtster der bloedrevolutie.

Het heeft ons dan ook niet verwonderd, dat men den Heer Faubel, den Groot-Secretaris van het Groot Oosten der Nederlanden, als officieel vertegenwoordiger kon zien op het „Rassemblement Universel de la Paix", dat in 1936 te Brussel gehouden werd en waar o.a. ook de Spaansch-communistische bordeelhoudster „La passionaria" aanwezig was met de Amsterdamsche Jodin Rosa Manus en tallooze gelijkgeaarde individuen

Het Groot Oosten is de zgn. Johannes of Blauwe Vrijmetselarij, beoefenend de 3 graden Leerling, Gezel en Meester. Al wordt hier dus de gepredikte **„gelijkheid" reeds uitgeschakeld** (men moet ook niet vergeten, dat de plicht tot geheimhouding niet alleen geldt tegenover buitenstaanders, maar ook tegenover lagere graden) zoo heeft men zich hiermede toch niet tevreden gesteld en is al sinds lang het systeem der hoogere graden ontstaan. Het Groot Oosten beoefent deze tot den 18en graad, dien van Ridder Rozenkruis. De hooggegradueerden zijn georganiseerd in 22 kapittels, met het aarts-kapittel, gevestigd Fluweelen Burgwal 22, Den Haag.

De Oude en Aangenomen Schotsche rite werkt tot en met den 33en of laatsten graad. De leden hiervan worden gekozen uit die van het Groot Oosten. De uittreding daarbij uit het Groot Oosten brengt automatisch mede het verlies van het lidmaatschap dezer organisatie, wat wijst op een zeer nauwe samenwerking. **Na de selectie in het Groot Oosten begint in de Oude en Aangenomen Schotsche rite de opleiding van de politieke gangsters.**

De Johannesvrijmetselarij leidt, met haar liefdadigheids- en humaniteitsgedoe slechts de aandacht der profane wereld af. Zij vormt geschikte enkelingen voor de volgende politieke hoogeschool. En de daar gevormden moeten het werkelijke doel der vrijmetselarij, die eens de Fransche revolutie ontketende, verwezenlijken en dat is.. maar laat een beroemd vrijmetselaar U dat vertellen.

De Weensche Vrijmetselaar Coudenhove-Calergi, zoon van een Europeaan en een Japansche en getrouwd met een Jodin [1]), oprichter van de beweging die een Paneuropeesche Unie wilde, schreef in 1925 een artikel: „Practisch Idealisme", waaruit wij het volgende aanhalen:

> **De mensch der verre toekomst zal gemengd bloed hebben. De huidige rassen en kasten zullen ten offer vallen aan de toenemen overwinning op ruimte, tijd en vooroordeel. Het eurasisch-negroide toekomstras, uiterlijk gelijkend op het oud-egyptische, zal de veelvoudigheid der volken vervangen door de veelvoudigheid der persoonlijkheden."**

Dezelfde vrijmetselaar zegt in zijn in 1923 verschenen geschrift „Adel", over de Joden:

> **„Zoo kwam tenslotte uit al deze vervolgingen een kleine gemeenschap te voorschijn, die was gestaald door een heldhaftig gedragen martelaarschap voor de idee en gelouterd van alle elementen, die zwak waren van wil en arm van geest. In plaats van het Jodendom te vernietigen, heeft Europa het, door een kunstmatig selectie-proces, zijns ondanks, veredeld en opgevoed tot de leidersnatie der toekomst. Geen wonder dus, dat dit volk, voortgekomen uit den Ghettokerker, zich heeft ontwikkeld tot den geestelijken adel van Europa. Een goedgunstige Voorzienigheid heeft aan Europa, op het oogenblik dat de feodale adel tot verval kwam, een nieuw adelsras bij de genade van den geest geschonken."**

Men moet zelf het bloed van verschillende, geheel uiteenloopende, rassen in zich hebben om tot een dergelijke waanzinnige uitspraak te kunnen **komen!**

Het ideaal: de massamensch.

Een wereldrepubliek dus, bevolkt door een rassen-warmengsel en beheerscht door den Jood, die zijn ras rein hield. Dat is het ideaal der vrijmetselaren. Dat is het. **Zooals de Joden streven naar een wereld, beheerscht door hun uitverkoren ras; zooals de Jezuieten streven naar een totaal-katholieke wereld onder hun geestelijke en wereldlijke leiding; zoo streven de vrijmetselaars naar een wereld onder hun „verlichte" leiding — wat in de practijk op Joodsche overheersching neerkomt.** Alle drie willen den massamensch en dit streven beteekent den ondergang van alle cultuur en erger: zou op den duur de ontvolking der aarde tengevolge hebben.

[1])Deze jodin was Ida Roland, spreekster voor de Katholieke actie in het vroegere Oostenrijk.

De humaniteitsfrasen der vrijmetselarij, die den arischen mensch gelijkstellen met Boschnegers en Joden is daarom de absolute tegenpool van het nationaal-socialisme, dat als eerste plicht van den Volkschen Staat eischt, dat deze het ras rein houdt en veredelt.

De vrijmetselarij, groot geworden met het liberalisme, huldigt het standpunt, dat de enkeling vrij en ongebonden is. Deze enkeling mag doen wat hem goeddunkt, ongeacht of hij door zijn handelingen de belangen van de volksgemeenschap schaadt.

Daarom werd de Vrijmetselarij verboden in Italië en Duitschland. De machtige, hooggegradueerde vertegenwoordigers eener misdadige idee, mogen, met den troep onwetenden die zij hebben verstrikt in een spelletje met symbolen en kaballistische goochelarij, ook hier den opgang naar de nieuwe orde niet hinderen.

Met de Jezuiten tegen de volksche idee.

De veel verkondigde meening, dat de Vrijmetselarij een Joodsche stichting zou zijn, is begrijpelijk, maar berust niet op waarheid. Zij was oorspronkelijk tegen het clericalisme gericht en de Kerk zag dan ook in haar een ergen vijand. Het gevolg is geweest, dat de Pausen talrijke bullen tegen haar hebben uitgevaardigd. De kerk heeft haar echter niet kunnen overwinnen. De vernietiging van deze gevaarlijke internationale, die staten in de staten en erboven vormt, is een der taken, die het nationaal-socialisme te vervullen kreeg en vervult. Het Jezuitisme echter sloot met den vroegeren vijand een bondgenootschap tegen den gemeenschappelijken tegenstander. In 1928 vond te Aken een bijeenkomst plaats, waar voor de Jezuieten Pater Hermann Gruber was, en voor de vrijmetselaars Lang, Lennhoff en Reichel. Daar werd de strijdbijl (misschien tijdelijk) begraven om gemeenschappelijk den strijd tegen de volksche idee te kunnen aanbinden.

Een vrijmetselaarsprent uit de dagen van de Fransche revolutie: „Vrijheid, gelijkheid en broederschap". De geestelijkheid ligt vertrapt op den grond.

De vrijmetselarij, die de gelijkheid van alle menschen en menschenrassen predikt en die, na de door haar ontketende Fransche revolutie, volgens de leuze: vrijheid, gelijkheid en broederschap, de volledige emancipatie der Joden bracht, had voor deze laatsten natuurlijk een groote aantrekkelijkheid. Als gevolg der gelijkstelling kon het Jodendom, ook met hulp van zijn geldmacht, de leiding in de loges en vooral in de hooge graden, licht veroveren. Zoo werd de vrijmetselarij tot wat zij nu is: een strijdorganisatie voor de Joodsche wereldbeheerschingsplannen. Daarom waren de vrijmetselaars aan de zijde van hen, die den boycot van het nieuwe Duitschland predikten en trachtten door te zetten en daarom waren en zijn de vrijmetselaars, de vijanden der volksche opstanding, onder de felste oorlogspropagandisten tegen het Derde Rijk. Joodsch zijn haar hooge graden, Joodsch zijn haar symbolen en uitdrukkingen.

Van de Volksgemeenschap wil zij niets weten; het recht van den enkeling gaat voor alle andere. Haar ideaal is de democratische republiek, waarin het burgerlijke liberalisme ongestoord kan bloeien en — uitbuiten. Zie den Volkenbond.

De kastengeest en het groeps-egoisme van een philo-semietisch burgerdom, dat, met de Joden, in loges georganiseerd is, staat diametraal tegenover een echt sociale Volksgemeenschap van menschen, die een zijn door taal en bloed en ras en die den heiligen grond bewonen, die eens door hun voorvaderen werd ompaald.

Rasbewust is de nationaal-socialist; de vrijmetselaar moet door zijn leer de waarde van het ras ontkennen.

Noordsch voelt en denkt de nationaal-socialist; Aziatisch-Joodsch denkt de Vrijmetselaar.

Het verloren gegane mystieke Meesterwoord, waar de verlichte Broeders-vrijmetselaars, volgens hun geschriften, naar zoeken en dat den vinder tot adept zal maken, tot een man met Goddelijk scheppende kracht en dus met de macht om de „menschheid" welvaart en geluk te geven.. dat woord werd gevonden door een eenvoudigen profane.

DE NAAM VAN DEZEN PROFANE IS ADOLF HITLER EN HET WOORD IS NATIONAAL-SOCIALISME.

De geest van het Nieuwe Duitschland veroordeeld in de verplichte leerboeken.

De Duitsche Overheid heeft, in haar vergaande verdraagzaamheid, de uitgave van nieuwe boeken niet onder censuur gesteld. Zij laat het aan de uitgevers over om van die vrijheid een behoorlijk gebruik te maken.

Je moet als uitgever toch maar pech hebben. Dan heb je je net goed ingewerkt in de exploitatie van „Braunbuch" en „Wuppertalproces", de noodige vierkante meters reclame besproken in winkelramen en kranten, en alles, wat geestesadel in Staat en Maatschappij representeert in je dienst gesteld, en dan wordt er zoo, van den eenen dag op den anderen, van je verwacht, dat je van je vrijheid een behoorlijk gebruik zult maken. Alsof je in het „neutrale" Nederland ooit iets anders deed! Was het **fatsoen** soms niet juist één der kenmerken van de Nederlandsche uitgeverij? En, wat deed je ten slotte anders dan weergeven, wat er in de Hollandsche burgerij leefde?

En die burgerij stond aan de spits der beschaving, mede, dank zij onze uitstekende scholen! Als zakenman had je er natuurlijk voor gezorgd, dat je het oog vast gericht hield op de conjunctuur, en, dat doe je nog. Oók aan kinderen valt wat te verdienen, vooral, als je bedenkt, dat, zooals de ouden zongen tegen het Nieuwe Duitschland, ook de jongen behooren te piepen!

En als je dan op de groote boekenmarkt verplicht bent je behoorlijk te gedragen, in de scholen kun je rustig voortgaan met je geniepige insinuaties tegen de leidende gedachte van de Overheid, aan wie je je nu eenmaal hebt te onderwerpen. Laten de lui de Radio-omroep en de kranten maar vrij houden van anti-Duitsche demonstraties, je kunt toch zéker zijn van de medewerking van de Joodsche leerkracht, die de jeugd uit den treure Lessings **Nathan der Weise** zal laten opdreunen en ze zal inscherpen, dat de Jood „de edelste mensch is, de wèrkelijk wijze, en het meest bevoegd om de leer van de echte menschheid te verbreiden". [1])

Hij zal ze meedeelen, dat Moses Mendelsohn, de vriend van Lessing, de eigenlijke „Nathan der Weise" was, maar stelselmatig verzwijgen, dat deze Deïst „nog geheel andere en beslist Joodsche bedoelingen had, die duidelijk uitkomen in „Jerusalem oder über religiöse Macht und Judentum", en, dat deze zoogenaamde „vrijdenker" „zoodra het zijn eigen Joodsche geloof betreft, onverdraagzaam wordt. **Hij** eischt verdraagzaamheid voor zichzelf op, maar toont die niét tegenover anderen". [1])

Indien de jeugd, na den 15den Mei, soms eenigszins herstellende is van „de Engelsche ziekte", dan voer je als gewiekste leerkracht snel op je school een tooneelspel in van John Drinkwater, getiteld **Abraham Lincoln.** De Jood Lopez Cardozo, nog wel directeur van de Gemeentelijke H.B.S. te Leeuwarden, die de inleiding schreef, tracht blijkbaar, in zijn beschrijving van den rassenstrijd, de invoering van de Neurenbergsche Wetten nog gauw even te bezweren door de Friesche jeugd, als hoogste triomf der Amerikaansche democratie, het aannemen van een amendement op de Constitutie voor te houden, waarin bepaald werd, „dat niemand van het kiesrecht zal uitgesloten worden op grond van ras, kleur of geloof"!

Van dit, in zijn gevolgen voor de blanken in de Vereenigde Staten, zoo noodlottige besluit, leert de Jood Cardozo de jeugdige Friezen en Friezinnetjes tot slot geestdriftig uit te roepen: „dat Amerika den kanker uit zijn vleesch gesneden had", terwijl de kinderen niet mogen weten, welke gevaren daaruit voor de blanken ontstaan zijn.

Louter conjunctuur-werk en kruipen voor de Joden is de inleiding van Bouten in 1934 voor Galworthy's **Loyalties.** Onze schooljeugd moet hier na-bazelen, dat o.a. onze afkeer van de Joden „niets anders dan vooroordeel is" en „verantwoordelijk voor een groot deel der menschelijke ellende." Standsvooroordeel wordt op één lijn geplaatst met rassisch „vooroordeel". De jood wordt door Bouten zóó hoog gesteld, dat hij anderen een eer bewijst door omgang met ze te zoeken enz.

Dat „English Society" niet veel soeps is, weten we wel, en de besten der Engelschen weten dat ook. Echter staat het niet aan Bouten om ingeschapen rassischen afkeer en „Standesdünkel" (verheffing op standverschil) op één lijn te plaatsen, of om **nu** nog arische kinderen voor te dreunen, dat tegenzin in den Jood aan „onberedeneerden rassenhaat" of „onnadenkend, dom vooroordeel" toe te schrijven is. Alleen onverantwoordelijke en weergalooze domheid kan het neerschrijven in schoolboeken van zulke absurditeiten verklaren, maar niet rechtvaardigen. Te zeggen, dat Galsworthy „het toch zoo bedoelt" is een flauwe uitvlucht en verontschuldigt in geen geval een conjunctuur-uitgave voor schoolgebruik. Geduld kunnen deze insinuaties, gericht tegen den geest van het Nieuwe Duitschland, in schoolboeken zeker niet langer worden.

Ook Dr. de Groot doet onverwachte dingen. Waarom J. B. Priestly op het oogenblik onnoembaar is, zal hij zèlf wel weten. Complimenten aan den vrijheidszin van Neville Chamberlain, of de „vaderlandsliefde" nog wel van Winston Churchill, wiens „krijgslustigen aard" hem er toe brengt altijd voor „de overwinning" te strijden, klinken, na de Engelsche moorden op twintig Nederlanders in drie dagen tijd, toch wel al te rauw in onze ooren. En juist aan den dommen, ingebeelden geest, dien de Engelsche Public School aan een oppervlakkige kliek bijbrengt, hebben we een groot deel van het tegenwoordige Europeesche leed toe te schrijven. Dié kunnen waarachtig Duitschland niet tot voorbeeld voor de Hitler Jugend gediend hebben! Ga heen, de Groot, word wijs en onttrek je boekje bijtijds aan de circulatie!

Lezers van den Misthoorn kunnen onzen dienst aan de Nederlandsche jeugd verlichten door toezendingen in bovenstaanden geest.

---

[1]) Prof. Dr. Max Wundt: „Nathan der Weise oder Aufklärung und Judentum" in „Forschungen zur Judenfrage, Schriften des Reichsinstituts für Geschichte des neuen Deutschlands." Band I.

„In Krakau wemelt het zoodanig van joden, dat men als fatsoenlijk mensch nauwelijks door de straten kan gaan", aldus Rijksleider **Dr. Frank in een rede.**

Wie bedenkt een passende uitspraak voor Amsterdam?

Hoe is het mogelijk?

De combinatie Wesseling-Levisson.

Onder redactie van de Directie Gemeentelijke Crisis- en Distributiedienst (Directeur P. C. Wesseling, ambtenaar van het Bevolkingsregister) verscheen op 12 Juli j.l. het eerste exemplaar „Haagsche Crisis- en Distributieblad". Voor de burgerij zeer nuttig om zich in deze dagen op de hoogte te stellen van alles wat zij omtrent de distributie behoort te weten. .Echter daarover gaat het **niet.** In den kop van het eerste nummer wordt melding gemaakt, dat de Administratie van het blad gevestigd is Hofwijckstraat 9 en verder, dat de abonnementsprijs 50 cent bedraagt voor de nummers tot begin 1941, zulks bij vooruitbetaling. Niemand heeft tot nu toe iets bijzonders „in de gaten". In verband met het nut van een dergelijk blaadje abonneert men zich eenvoudig.. Echter.. in het 2e nummer van 19 Juli is de kop eenigszins uitgebreider (men kan nu gevoegelijk „de aap uit de mouw laten komen"). Wij lezen **dan, dat de Administratie- Uitgever is** Drukkerij **Levisson,** rasechte Haagsche jodenfamilie! Begrijpt U nu beter het verschil tussen no. 1 en 2? Eerste nummer een adres zonder meer, abonné's komen binnen, tweede nummer de voorstelling: „Levisson-uitgever!"

Volksgenooten, óók nu zijn wij er weer ingevlogen.. Echter, mijnheer de Directeur van de Gemeentelijke Crisis- en Distributiedienst, Wesseling, hoe zit dat eigenlijk?

Waren er alléén maar joden in de Hofstad òf gaat Uw gevoelvol hart in teedere bezorgdheid slechts uit naar Juda? Want een gevoelig hart heeft U **beslist.** Dat is bewezen! Misschien herinnert U zich nog wel dat vreemde zaakje van den weggeloopen ambtenaar ter Gemeente Secretarie, **J. C. Baert,** die een jaar „onder water bleef" en daarná als de verloren zoon tòch wederom in vasten dienst werd herbenoemd, omdat hij „altijd zoo goed zijn werk had gedaan"?

Heel braaf van U, waarde heer; maar dat was vóór Mei 1940. Thans schrijven wij Augustus '40 en er zou zoo langzamerhand het een en ander veranderd zijn!

Wij — anti semieten — lappen Uw halfgare sympathieën aan onzen laars en wenschen niet eens nadere opheldering, waarom juist een jood het Haagsch Crisis- en Distributieblad drukt en uitgeeft. Hij was ongetwijfeld „de goedkoopste" en U waakt natuurlijk pijnlijk nauwkeurig voor de gemeentebelangen!

Wij kennen die Joodsche goedkoope offertes! Echter **„de Jood moet er uit"**; dat principe moet doorgevoerd worden, ook door een ambtenaar, die zijn salaris ontvangt hoofdzakelijk uit de belastingen van eigen volksgenooten en niet uitsluitend van een stelletje ingeslopen parasieten. Hieraan dient paal en perk te worden gesteld; niet-joodsche drukkers vragen dringend werk en zij zijn gelukkig nog in staat Uw blaadje keurig netjes opgemaakt en tevens goedkoop te leveren.

Drukkers, schudt den Jan-Saliegeest **van U af en pakt deze zaak flink** aan. **Thans is de tijd daartoe gekomen..**

„Distributie-ambtenaar."

Keuring door joden.

In Uw blad van 15 Aug. wordt melding gemaakt, dat de psycho-technische keuring van het P.T.T.-personeel onder leiding staat van de jodin Mej. Dr. R. .A. Biegel. Als waarnemend controleerend geneesheer van het Staatsbedrijf der P.T.T. fungeert de jood Dr. **R. Leviticus,** Weteringkade 23 A. Zijn er nu werkelijk alleen maar joden in staat een onderzoek in te stellen naar de geestelijke en lichamelijke geschiktheid van het P.T.T.-personeel? Een blamage voor de Nederlandsche artsen! Overal toch weten de zonen en dochters van Juda de vetste baantjes te bekomen. Een spoedig einde aan dezen wantoestand is zéér gewenscht.

V.

Zoo zijn onze jodenmanieren.

In „Lutine Palace" te Scheveningen zetelt, als chef, de Jood Strauss. Hij is de man dié voor eenige jaren, samen met zijn rasgenoot Perl, het Straperlospel te Scheveningen exploiteerde. Hij is tevens de man, die in het vroegere, roode Spanje, poogde om door omkooperij een speelvergunning te krijgen, wat toen een schandaal en het aftreden van regeeringsleden tengevolge had, en mede aanleiding was voor het uitbreken van den burgeroorlog.

Strauss is ook de gentleman, over wiens persoon de commissaris van politie te Aken dikke dossiers bezit.

Nu staat hij soms aan de deur van zijn vermaaksonderneming en haalt leden der Duitsche weermacht naar binnen. „Khommen Sie herein mheine Herren, het khostet nhichts. „Meneers vrijmoedigheid schijnt te berusten op het bezit van een Mexicaansch paspoort.

De jodenvaandels.

De firma Gebr. **v. Oven,** fabrikanten van vaandels, vlaggen en insignes, Wagenstraat 72 te 's-Gravenhage, is ondanks den misleidenden Duitschen naam von Oven en niettegenstaande zij een wapen als hofborduurwerkers voeren, een rasechte joodsche kongsie — vrijwel aan iederen Hagenaar bekend! Het schijnt echter minder bekend te zijn bij de Duitsche autoriteiten, die daar vlaggen enz. laten aanmaken.

Deze goedbedoelde aanwijzing zal hopenlijk voldoende zijn verdere opdrachten direct te staken. Er zijn genoeg zuiver Nederlandsche firma's, die gaarne bereid zijn de Duitsche orders uit te voeren. We vermoeden wel, dat ze tevens goedkooper zullen zijn.

Een stem uit het Bioscoopbedrijf.

De joden hebben hun streken nog niet verleerd en zijn nog altijd brutaal.

Over de joden en hun mammon in het bioscoopbedrijf valt nog iets te zeggen en de staaltjes zijn legio, dat zij probeeren een ander den nek om te draaien. Belichten wij eenige van die „Heeren" eens nader en beginnen wij bij Daniel Hamburger, den vroegeren voorzitter van den Bioscoopbond. Hij zat ook in de huishoudelijke Commissie van de filmkeuring, kwam uiteraard in Den Haag in aanraking met de officieele instanties. Geslepen als hij was, kwam „Daniel" steeds vroegtijdig op de hoogte van de dingen die zouden gaan gebeuren en het was dan ook niet te verwonderen, dat hij een goed half jaar vóór het „verraad" der regeering tegenover het machtige Duitsche Rijk, zich van zijn baantje als bondsvoorzitter ontdeed en tevens alles in het werk stelde om z'n theaters zoo mogelijk voor fantasieprijzen kwijt te raken, hetgeen hem ook gedeeltelijk is gelukt. Eerst de Theaters te Arnhem, aan de joden van Biene en Löwenstein, (de laatste een Duitsch emigrant, wien het daar ook al te warm was geworden) en later z'n theaters te Haarlem.

En meteen vluchtte Daniel naar Zuid-Frankrijk in de ijdele hoop daar veilig te zijn. Het is interessant te weten, dat hij en z'n soortgenooten in het vroegere hoofdbestuur van den bioscoopbond (dat nu eindelijk geariseerd is) degenen geweest zijn, die juist het vertoonen van Duitsche films zoo hebben gesaboteerd. Een sprekend feit daarvoor, dat Hamburger jaren achtereen te Arnhem de U.F.A.-films met opzet negeerde. Hij kon dat doen, omdat hij daar het monopolie der theaters had. Ook is het interessant te vernemen, dat het „Daniel" in zijn kraam te pas kwam, bijv. bij de actie tot verlaging der vermakelijkheidsbelasting waar zijn theaters waren gevestigd, de belasting-autoriteiten en ook anderen, jaardiploma's voor gratis entrée te verstrekken. Allicht worden ze soepeler, waren zijn gedachten. Maar dat was reeds corruptie en vergeten we niet, dat het juist de corruptie onder invloed der joden in Duitschland geweest is, die het Duitsche Rijk ten gronde gericht heeft, tijdens het plutodemocratische wanbeheer, vóór de machtsovername door Adolf Hitler. Men denke slechts aan de Joodsche Barmat-affaires etc. Wat „Daniel" zoogenaamd voor den Bond deed, deed hij hoofdzakelijk uit „eigen belang", dat waren de woorden van zijn eigen soortgenooten van het vroegere hoofdbestuur van den Bioscoopbond, toen hij was heengegaan.

Het zou te ver voeren alle finesses van den „blonden Daniel" te gaan belichten, want dan had men een heele krant noodig en die eer zullen we dien jood niet aandoen. Bekijken we nu de opvolgers van Hamburger te Arnhem eens, de joden Charles van Biene (vroeger directeur van de Ufa, later van de Tobis, waar hij weggegaan is en Sal. Löwenstein en Rolf Levie (een achterneefje van Hamburger) die handig de dochter van van Biene aan den haak sloeg om zoodoende vasten voet te behouden). Levie kon zoodoende als bedrijfsleider gehandhaafd blijven niettegenstaande het arbeidsverbod voor buitenlandsche emigranten, en een andere bedrijfsleider, de jood Stern, werd er uit getrapt. Men ziet, ook onder joden zelf, gaat men over lijken; het is niet anders te verwachten.

In verband met de te verwachten bezetting van het land, werd deze onderneming zoogenaamd geariseerd en zoo zijn de heeren ineens geen directeuren meer en hebben kwasie niet veel meer met de zaken te maken. Netjes gecamoufleerd, maar iederen morgen kan men Chareltje op de fiets naar de zaak zien rijden om een grooten bek op te zetten tegen ieder die het maar wil aanhooren en dan weer gauw te verdwijnen. De zachte jood Löwenstein heeft zoogenaamd een accountantspraktijk opgenomen, adverteert er ook mede in de kranten, maar zit als voorheen dagelijks op z'n kantoor in het theater. Ook camouflage.

De bedrijfsleiders (vaklieden) werden successievelijk geloosd en daarvoor pseudo-chefs in de plaats gesteld, zoo o.a. de Wolf, inwonende bij Löwenstein, een duvelstoejager, die zooveel van het Bioscoopbedrijf afwist als een oliebol van een kommetje soep. Eenige employé's werden ontslagen en tegen het verbod in, brutaal weg, niet meer in dienst gesteld. Die arbeiders kunnen desnoods verrekken, maar die groote joden moeten op grooten voet leven, als hun maar niets te kort komt.

Dan gaan we eens naar Heerlen, Helmond, den Haag, waar de uit Duitschland gevluchte joden, gebroeders Hirschberg, in de theaters den scepter zwaaien.

Die „fijne Heeren" hadden nog niet genoeg in hun macht en probeerden in een provincieplaats in het Zuiden nog een Bioscoop te plaatsen, terwijl de kleine bioscoop-exploitanten ter plaatse, ternauwernood hun kosten konden dekken. Het consortium Hirschberg had door een tusschenpersoon den kleinen exploitant reeds zoover, dat hij op de schijnbaar verlokkelijke aanbieding zou ingaan. In zijn domme goedheid had die kleine bioscoopman heelemaal niet in de gaten hoe geraffineerd die overeenkomst was en ook niet begrepen, dat, als hij er op was ingegaan, eenige weken later op straat gestaan had, zonder één cent en het verlies van zijn bioscoopje. Gelukkig werd dit nog op tijd door een welwillend vakman opgemerkt en een actie ondernomen om hem er weer bovenop te helpen. Ook de vroegere Bonds-Directeur, de jood A. de Hoop, (ook al met verlof gestuurd) stond eerst aan de zijde van de kapitaal-joden Hirschberg, tot hij onder zekeren drang inzag, dat hij zoo niet verder kon gaan. Het is het oude liedje: de kleinen werden vertrapt, maar voor het kapitaal werd gebogen. Slechts het geld werd gewaardeerd, maar niet de arbeid. De bewijzen ervan zijn legio en eerst als den grooten Heeren het mes een beetje op de keel gezet werd door iemand die hen aandurfde, dan retireerden zij tijdelijk, om bij de eerstvolgende gelegenheid opnieuw hun bloedgeld-gierige klauwen uit te slaan. Slechts met een formidabel gebogen neus kon men in de vroegere bioscoopwereld iets bereiken.

Een ander klein staaltje van Joodsche mentaliteit is teekenend. Na het bombardement van Rotterdam heeft de jood André de Jong van het City-Capitol en Arena theater geuit; „Tjonge, wat een bof, wat een buitenkansje dat die stad gebombardeerd is, nu hebben wij de beste van de overgebleven bioscopen, je moet maar mazzel hebben, wat zullen we een geld verdienen!"

Joodsche mentaliteit — geldgier — over lijken gaan en profiteeren van de ellende van anderen.

De Jood Chermouck, een genaturaliseerde emigrant, ariseert z.g. z'n bedrijven door een niet-joodschen schoonzoon aan het hoofd te stellen en hoopt daarmede gedekt te zijn. Hij is daarvan zoo overtuigd, dat hij thans ook nog de aandeelen van den jood Sprecher van het Monopole theater te Schiedam heeft overgenomen. Wie kan me wat doen, mij kan niets gebeuren, zoo denkt hij er over. Wat zal het een ontgoocheling voor die „Heeren Wringmachines" zijn als binnenkort de „bezem" er doorheen gaat. Het wordt hoog tijd dat de Neurenberger Wetten vervroegd worden ingevoerd.

We zouden kunnen doorgaan met de mentaliteit en de handelwijze van de Bioscoopjoden te belichten, evenzoo met de „fijne" handelingen van de Joodsche Filmverhuurders, maar dat bewaren we eens voor een volgenden keer. Er kan ook hier maar één oplossing bestaan. De Joden er uit, uit alle takken van het bedrijf, want zij dragen nog steeds hun verpestenden invloed op de menigte over. De Bezem er door , maar dan radicaal!

INGEZONDEN.

Aan de Redactie van „De Misthoorn", Hier.

Hooggeachte Redactie,

Onderstaand schrijven werd door mij heden gezonden aan de Hoofdredactie van „De Telegraaf". Het moet m.i. eindelijk eens uit zijn met zulk een berichtgeving, die er voor alles op uit is, om de joden te sparen en de volksgenooten te belasteren.

Met alle hoogachting, R. H. H.

Aan de Hoofdredactie van „De Telegraaf", Amsterdam-C.

Hooggeachte Redactie,

Het moet voor vele steuntrekkers pijnlijk zijn in Uw dagblad èn in „De Courant—Het Nieuws van den Dag" bij voortduring berichten te lezen als „Steuntrekker had een kapitaal op zak" of „Onder de spelers weer steuntrekkers".

Ik ben er van overtuigd, dat U onze Volksgenooten beter zoudt inlichten door in plaats van „steuntrekkers" joden boven soortgelijke berichten te schrijven.

Ook als U over de fietsenhelers van het Waterlooplein en omgeving schrijft, deed U m.i. en o.i. eerlijker over de joodsche fietsenhelers te schrijven.

Van de joden in Dietschland, verlos ons Heer!

Van de joodsche scribenten in sommige redacties, verlos ons Heer!

Afschrift van dit schrijven werd door mij gelijktijdig gezonden aan de redactie van „De Misthoorn".

Henri Polak, Heer van Laren tot Heidal.

Quo vadis?

U kent den Heer Polak van Laren,
die vroeger, zonder te bedaren,
in Joodsche woede is gebleven
en dan kronieken heeft geschreven,
waarin hij hitste en heeft gelogen
en al 't venijn heeft uitgespogen
van zijn Joodsch-Aziatisch haten,
tot vreugd' van alle democraten.

Als bunzings die, in 't nauw gedreven,
een luchtje plegen af te geven,
zoo riekten Henri's haatkronieken
als afscheidsels bij angstkolieken
en walmden al te overvloedig.
Het leek in Joodsche oogen moedig!
Maar — toen de nazi's hier verschenen
Was Henri plotseling verdwenen.

Waar was de groote man gebleven,
die 't Joodsche bonzen-luxe-leven,
verdiend met haat- en pauperskweeken
zoo plots'ling af had moeten breken?
Zat hij, met and're rappe lieden
tezaâm bij Churchill, Cooper, Eden?
Liep hij, als mensch vermomd, te dolen?
Of zat hij ergens goed verscholen?

Men zegt, dat nooit zijn roem zal tanen
wijl hij naar de Amerikanen
hem nog precies op tijd gesmeerd is
en daar genaturaliseerd is;
en dat de Jiddische smeerkanis
een gloednieuwe Amerikaan is,
wat hij, door listig-Joodsche stappen
in 't consulaat heeft kunnen lappen.

Wel, misschien was hij zoo geslepen,
dat hij de sterren en de strepen
nu hier als dekking mag gebruiken
en zoo, opnieuw, het recht kon fnuiken.
Ginds zou hij in de braintrust passen!
Van ons mag hij gerust verkassen
en daar opnieuw den oorlog preeken,
want Juda's kans is toch verkeken.

Uit de schatkamers van joodsche wijsheid en cultuur.

6. Over leven en eigendom van niet-Joden.

Als een stier van een Jood een stier van een niet-Jood heeft doodgestooten, dan is hij niet tot schadevergoeding verplicht; maar als een stier van een niet-Jood een stier van een Jood heeft doodgestooten, dan moet hij de geheele schade betalen, **omdat God het vermogen van de niet-Joden op den berg Paran aan de Joden heeft prijsgegeven.** Baba Kamma F 44 a.

Rabbi Bebaj ben Gidel zei in naam van rabbi Simon de vrome: De berooving van een niet-Jood is verboden, maar hetgeen men van hem vindt, is geoorloofd (men behoeft hem het verlorene niet terug te geven). Waarom is de berooving van een niet-Jood verboden? Het heet toch: Gij zult alle volken verteren, die de Heer u prijsgeeft. Alleen ten tijde dat zij u prijsgegeven zijn, maar niet ten tijde, dat zij u niet prijsgegeven zijn. Het door hem verlorene is echter geoorloofd, want rabbi Hama ben Gorja zei in naam van Rabh: Hoe komt het, dat het gevondene van een niet-Jood geoorloofd is? Het heet: Met al het verlorene van uwen broeder; **aan uwen broeder moet gij het teruggeven, maar niet aan een niet-Jood.**

Rabbi Asi was eens op weg en zag wijnranken in een oofttuin, waaraan druiven hingen; toen sprak hij tot zijn knecht: Ga heen en zie toe; zijn ze van een niet-Jood, neem er dan voor mij weg, en behooren ze aan een Israëliet, neem ze dan niet. Dit hoorde de niet-Jood, die in den oofttuin zat en sprak tot hem: Dus dat van een niet-Jood is geoorloofd! De ander antwoordde: De niet-Jood neemt betaling, een Israëliet neemt geen betaling. Baba Kamma F 113 b.

Het bloedvergieten is bij een niet-Jood tegenover een niet-Jood en bij een niet-Jood tegenover een Israëliet strafbaar, **maar bij een Israëliet tegenover een niet-Jood niet strafbaar.** Er wordt ook geleerd, dat men niet-Joden en kleinvee-hoeders, die in een groeve gevallen zijn en in levensgevaar verkeeren, noch er uit haalt, noch ze er in stoot. Sanhedrin F 57 a.

Als iemand iets vindt, dan moet hij het, als de meerherheid uit Israëlieten bestaat, laten bekend maken, maar als ze uit niet-Joden bestaat, dan behoeft hij het niet bekend te maken. Baba Mezia F 24 a.

Rabbi Jehuda heeft gezegd: **De goederen der heidenen zijn gelijk aan onbeheerde woestijnen; ieder die ze bemachtigt, heeft ze in bezit verkregen.** Baba Batra F 54 b.

Wie aan een niet-Jood het verlorene teruggeeft, van dien zegt de schrift: Nimmer zal de heilige hem vergeven. Sanhedrin F 76 a, b.

Als iemand een niet-Jood heeft meegebracht, dan is het in de eigen steden verboden met dezen niet-Jood zaken te doen, om zijn naaste niet te schaden. Anderen staan dit niet alleen toe, maar men kan hem ook geld leenen, hem omkoopen, van hem iets (er uit) halen; want de goederen van een niet-Jood zijn als iets, dat prijsgegeven is en wie het eerst komt, heeft daarop het eerste recht. Choschen hamischpat 156 : 5.

Heeft een bode voor zijn meester schulden bij een niet-Jood geïnd, die reeds betaald waren, dan komt het geld aan den bode toe, want dit is als iets dat gevonden is te beschouwen; als iemand zulk geld aan den niet-Jood zou teruggeven, dan behoeft hij het aan zijn naaste, voor wien hij het zou ontvangen, niet te vergoeden en het is zelfs geoorloofd dit te doen. Choschen hamischpat 176 : 12.

Ligt het gevondene op een plaats, waar gewoonlijk Joden zich ophouden, dan moet de vinder het openlijk bekend maken; lag het ding echter op een plaats waar zich gewoonlijk niet-Joden ophouden, dan behoeft hij het niet terug te geven. Choschen Hamischpat 259 : 3.

Treft iemand een koe tusschen wijngaarden, dan moet hij het bekend maken, omdat anders de wijngaarden schade lijden; behooren de wijngaarden echter aan e enniet-Jood, dan behoeft hij dat niet te doen. Choschen hamischpat 261 : 2.

Een niet-Jood kan men rechtstreeks bestelen, door hem te bedriegen in het rekenen enz., maar hij mag dat niet weten, opdat de naam Gods niet ontwijd worde. Eenige rabbijnen staan toe, dat als de niet-Jood zich in zijn nadeel heeft vergist, dan kan er geen sprake zijn van bedriegen. Choschen hamischpat 348.

Een ieder zal met verbazing hebben kennis genomen van bovenstaande rechtsopvattingen uit de heilige boeken der Joden, omdat daardoor aangetoond wordt, dat zulke rechtsopvattingen den Joden aangeboren zijn, in het bloed zitten. Met nog grooter verbazing zal men zich dan afvragen, hoe het mogelijk is, dat wij er ooit toe gekomen zijn, om aan joodsche hoogleeraren het onderwijs in de rechtswetenschappen aan onze jeugd op te dragen en aan de Joden de rechtspraak over Nederlanders toe te vertrouwen. Het is een dringende eisch, dat hieraan zoo spoedig mogelijk een einde komt.

7. Spijswetten: bedorven eetwaren zijn goed genoeg voor niet-Joden.

Gij nu zult mij heilige lieden zijn; daarom zult gij geen vleesch eten, dat op het veld gescheurd is; gij zult het den hond (niet-Jood) voorwerpen. Ex. 22 : 31.

Gij zult geen dood aas eten; den vreemdeling die in uwe poorten is, zult gij het geven, dat hij het ete; of verkoopt het den vreemde, want gij zijt een heilig volk. Deut 14 : 21.

Gij moogt geen aas eten; den niet-Jood die binnen uwe poorten is moogt gij het geven, dat hij het ete en verkoopt het den niet-Jood. Pesachim F 21 b.

Eens zonk in de Hista-rivier een schuit met tarwe en Raba veroorloofde ze (de bedorven tarwe) aan niet-Joden te verkoopen. Pesachim F 40 b.

»Goede Misthoorn, help ons«.

Kameraden,

Heden vermeldt het Maandagochtendblad van de Courant „Het Nieuws van den Dag", pagina 6, 1e kolom midden, woordelijk:

„Wij (aldus Dr. Frank, de vroegere minister van Justitie van Groot-Duitschland, thans rijksleider van het generaalgouvernement van Polen) moeten er voor zorgen, dat vooral de Duitsche stad Krakau volkomen bevrijd wordt van haar Joodsche karakter en gij weet, dat **ik** verordend heb, dat de Joden tot uiterlijk vandaag vrijwillig moeten vertrekken. Wie van heden, middernacht af, als Jood zonder vergunning nog te Krakau vertoeft, zal morgen tot dwangarbeid worden verplicht.

Het is een **onmogelijke** toestand, dat **de vertegenwoordiging van het Groot**-Duitsche Rijk van Adolf Hitler zich hier in een stad installeert, waarin het zoodanig **wemelt van Joden,** dat men als **FATSOENLIJK** mensch nauwelijks door de straten kan gaan. En het is duidelijk, dat **daarmede** ook een **ernstig** signaal is gegeven:

De Joden moeten uit geheel Europa verdwijnen."

Dit zeide niet de eerste de beste, maar een oud-minister van Justitie en nog wel van het Groot-Duitsche Rijk.

Onwillekeurig denkt men hierbij direct aan ons **Amsterdam,** reeds lang in binnen- en buitenland bekend als **„klein Palestina"** en als „het Jeruzalem van het Noorden".

Zal de Misthoorn in haar nummer 57 van 1 September e.k. tenminste een hoofdartikel wijden in verband met dit **ernstig signaal?**

Dat Amsterdam nog steeds een Joodsch georiënteerde stad is, is verschrikkelijk, maar dat de Joodsche macht aldaar nog niet is gebroken, is onaanvaardbaar en zeer zeker thans.

Ook in Den Haag en zelfs in het zwaargetroffen Rotterdam is de Joodsche macht nog ongelooflijk groot. Ook **de Jodenknechten,** gesignaleerd in Uw blad nummer 55, pagina 8, spelen nog steeds openlijk, maar nog meer achter de schermen, een groote rol. Let b.v. op de enquête-commissie, een Joodsch liberaal zoodje. Hoe de Jodenknecht Dr. X. met de vele baantjes, commissaris van dit en van dat, hier zeer listig in besloten kring intrigeert, is op dit oogenblik te gevaarlijk om nader aan te geven. Een ieder, dien hij als tegenspeler vermoedt, moet nog steeds het loodje leggen.

Wanneer zullen deze volhardende Jodenknechten opgeruimd worden?

De Deutsche Zeitung van heden (nummer 76) meldt op haar fotopagina:

„Reichsleiter Dr. Frank führte aus, das insbesondere die deutsche Stadt Krakau vollkommen von den Juden **entkleidet** werden müsse."

Wanneer zal dat in Amsterdam, Den Haag en Rotterdam gebeuren?

De geniepige plagerijen en wraaknemingen nemen hier zelfs nog toe, zoodat men nauwelijks durft te signaleeren, daar men tamelijk vlug begrijpt van welken kant dat komt en de straf niet uitblijft. Wanneer wordt de medewerker van het liberale Weekblad enz. enz. dermate in het juiste daglicht gesteld, dat hij met zijn Joden althans eenige macht verliest? Is het niet hemeltergend, dat deze heeren iemand nog in het gezicht durven te schreeuwen: „Wie niet pro-Engelsch is, is een landverrader!" Nu nog. Dat men innerlijk bijna stikt van woede, moet men zelfs nog verbergen. Goede Misthoorn, help ons! Gij kunt het. Als dank zal ik aan diverse kiosken nog meer exemplaren koopen en aan diverse adressen bezorgen.

Bij voorbaat hartelijk dank! Met Germaanschen groet!

GEUS.

DE SCHANDE.

Op verschillende Rijksbureaux en Departementen van onze ex-hofstad blijven de talrijke joden onverstoord aan hunne zetels gekleefd. Ze waren natuurlijk wel zoo „goochem" in den loop der jaren zich de meest winstgevende, vette en vaste banen te verzekeren. Daarvoor zijn het dan ook joden! Talrijke namen: Hirschfeld e.a., **zou ik kunnen noemen — echter één wil ik speciaal naar voren brengen, n.l. ons** vroeger communistisch gemeenteraadslid B. Coltof, referendaris van het Dep. van koloniën, óók wel genaamd „Colijns rechterhand" (dus de communistische rechterhand van Vader Colijn). 'n Klein, gehaaid Jodemannetje met sluwen oogopslag, altijd blootshoofds en meestal gehuld in een zwarten cape — waarschijnlijk partij-uitmonstering! Nu is de zaak zóó, dat Colijn zijn „rechterhand" niet meer noodig heeft en wij op de verdere aanwezigheid van Coltof op ons departement van koloniën niet de minste waarde stellen, al had hij ook de beschikking over twee rechterhanden!

't Is een fraaie vertooning. Honderden volksgenooten met behoorlijke hersens loopen jaar-in-jaar-uit op de keien, terwijl „de gasten" — als vanzelfsprekend — de banen bekleeden bij Rijk, gemeente, pers, banken, balie, industrie, scheepvaart, als leefden wij in Palestina en niet in Nederland. Hoe lang moet die schande nog voortduren? Er is wel „wat", maar nog lang niet genoeg veranderd sinds den nacht, dat het oude verdween en het nieuwe licht ging doorschemeren. Het gaat alles te **langzaam.** De Joden moeten **er uit — zonder meer!** De tijd van praten en confereeren ligt achter ons. Sinds jaren vreten ze ons op. Ons zelfrespect als volk gebiedt ons zoo spoedig mogelijk een einde te maken aan de joden-terreur en de zaken van ons Vaderland zelf in handen te nemen.

Verdwijn Coltof, met je geheele jodenbende, ga naar Palestina, verkondig daar den heilstaat, word voor mijn part veerman over den Jordaan of opperman in Jeruzalem, maar ga.... en vlug en kom nooit weer terug!

Geld en Paspoorten.

Wij vernemen, dat onze vriend Sally van Zwanenberg ons land heeft verlaten met een paspoort van Uruguay. **Hij heeft zich naar het gezantschap begeven en werd nog denzelfden dag** Uruguayaansch burger. Naar verluidt heeft de Zuid-Amerikaansche diplomaat op deze wijze een tiental heeren in een oogenblikje tot burgers van zijn land gemaakt en mee op reis genomen. Hoewel wij van dit gedoe geen officieele bevestiging kregen hebben de resultaten van een voorloopig onderzoek ons geloof erin versterkt. En — pecunia non olet!

Onze uitgaven.

Toezending ALLEEN na ontvangst van het bedrag op onze girorekening.

PROTOCOLLEN VAN DE WIJZEN VAN SION. Nederlandsche vertaling van Jan Stoutenburg. Inleiding van Dr. P. Molenbroek. Het Joodsche plan tot verovering der wereldheerschappij. Prijs 35 cent.

DIE ARME JODEN. De uitnemend gedocumenteerde brochure van Dr. P. Molenbroek. In groot formaat 32 pag. Prijs 25 cent.

2000 JAAR BEDROG. Een hoon voor alle niet-Joden. Marcus Eli Ravage doet „onthullingen". Prijs 20 cent.

JUDA'S HEILIG BOONTJE? Open brief aan Mr. G. A. BOON, oud-lid van de Tweede Kamer, door T. O. Eky, 22 pagina's. Prijs 15 cent.

LUTHER OVER DE JODEN. Tevens bevattende de uitspraken van Abraham Kuyper over de Joden. Bewerkt door P. E. Keuchenius. 80 pagina's. Verlaagde prijs 35 cent

PLAKZEGELS in 3 verschillende teksten. Per 100 stuks 25 cent.

WIE IS DE SCHULD VAN DEZEN OORLOG? Onze vouwbrieven. Prijs 5 cent.

Al onze uitgaven ook verkrijgbaar in de BOLWERK-WINKELS te Amsterdam, Den Haag en Rotterdam.; in den STATIONSBOEKHANDEL en aan alle KIOSKEN in Amsterdam en Rotterdam.

De koekoek legt zijn eieren in vreemde nesten en laat de zorg, ook die voor de vraatzuchtige jongen, over aan gedwongen en dom-goedmoedige gastgevers, terwijl hijzelf leeft in vogelenzaligheid en zonde.

Kolonies van ijvere en vruchtbare mieren in Noord-Afrika worden vaak bezocht door leden eener niet-werkende soort, die binnendringen en, door afscheiding van een bedwelmend vocht, de strijders der werkkolonie zoodanig perverseeren, dat deze de eigen koningin dooden en vervangen door den parasiet. De onvruchtbaar geworden gemeenschap sterft dan uit en de volgevreten indringer trekt verder, op zoek naar nieuwe slachtoffers.

Er leeft in de zeeën een krab, die zich, reeds kort na de geboorte, aan het lichaam van een anderen krab hecht, er zich indringt, en zich dan vetmest van het voedsel, waarvoor de gastheer zich voortdurend aftobt. Als de parasiet volwassen en bevrucht is, verlaat hij het lichaam van zijn verzorger, die daarna sterft.

Wij zien hoe in de natuur vogels op vogels, mieren op mieren en krabben op krabben parasiteeren. Heeft de natuur ook den mensch een gelijksoortigen kweller meegegeven? Is de Jood als een zoodanig phenomeen te beschouwen?